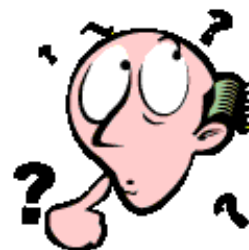
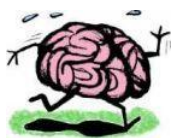

Středočeská vědecká knihovna v Kladně, Gen. Klapálka 1641, Kladno 272 01
www.svkkk.cz, library@svkkk.cz, 312 813 111

Trénink paměti

Dne 15. února 2012 uspořádala **Obecní knihovna v Křivoklátě** ve spolupráci s Informačním a vzdělávacím střediskem Lesy České republiky IVS LČR seminář „Trénink paměti“. Díky IVS LČR byla zajištěna perfektní učebna s potřebnou technikou. Počasí sice zrovna nebylo nejlepší, ale zkušený šofér Středočeské vědecké knihovny v Kladně si s cestou „přes ty lesy“ poradil. Protože jsem roznesla vytipovaným lidem, především kamarádům a známým, což je výhoda vesnice, pozvánky a ještě je správně navadila, byla v určený čas učebna zaplněna a naši lektori, pánové PhDr. Jakub Pavlík a Jaroslav Volf, mohli začít. Převahu měly ženy, tak nás hned v úvodu potěšilo, že ten náš ženský mozek funguje tak, že jsme schopny dělat víc věcí najednou, zatímco pánové se dokážou soustředit jen na jednu věc. Donesli jsme si bloky a psací potřeby, rozdali nám další tištěné materiály a škola hrou se rozběhla. Vždy trocha teorie, jak se ta která technika pro správné zapamatování jmenuje, pak hned praktický nácvik.

Už uběhlo pár dní, a já bych ještě dokázala vyjmenovat předměty správně a s vtipem umístěné do prostoru bytu. Na rohožce pytlík s pomeranči, v předsíni sůl a kolínka, v kuchyni rozbalená čokoláda, banány atd. A to jsem si to fakt nenapsala. Doplňovali jsme, předháněli se, kdo bude první hotov. Pro mne jsou k zapamatování nejhorší čísla, ale i na ty už znám ty správné figle. Moc to všechny bavilo, skoro tři hodiny utekly, ani nevím jak. Taky jsme si mohli zapsat názvy knížek, které se danou problematikou zabývají, a věřím tomu, že si je i leckdo koupí. A na závěr jsme dostali nabídku na případné pokračování, a soudě podle ohlasů, myslím, že většina účastníků semináře by byla pro. Každopádně každý dnešní učitel by našim lektorům ten zápal jejich „žáčků“ mohl jen závidět. Já oběma pánům tímto ještě jednou děkuju a možná příště na shledanou.

Gudrun Humlová, Obecní knihovna Křivoklát

Nad Metodickým pokynem MK ČR k vymezení standardu veřejných knihovnických a informačních služeb poskytovaných knihovnami zřizovanými a/nebo provozovanými obcemi a kraji na území České republiky

Tentokrát se krátce zastavíme u článku 4 - **Tvorba knihovního fondu a informačních zdrojů.**

Jak nám mimo jiné říká Manifest IFLA/UNESCO, kromě tradičních materiálů má fond knihovny obsahovat i další druhy moderních informačních médií a zdrojů. Avšak základním požadavkem je jeho vysoká kvalita a souvislost s místními potřebami. Fondy ani služby by neměly být z žádných důvodů cenzurovány. Aby tomu knihovna mohla dostát, měla by mít každoročně ve svém rozpočtu dostatečnou finanční částku na nákup knihovního fondu.

Metodický pokyn proto řeší identifikátor, jehož předmětem je **výdaj na nákup knihovního fondu** a dalších informačních zdrojů, tj. částka v Kč na 1 obyvatele obce vydaná na nákup

knihovního fondu a informačních zdrojů za jeden kalendářní rok. **Doporučená částka je 30-45 Kč na 1 obyvatele** (zatímco celostátní průměr v roce 2009 byl 26 Kč na 1 obyvatele).

Metodický pokyn dále řeší **rozsah obnovy KF ve volném výběru**. Knihovna by měla mít nejméně 75 % knihovních jednotek ve volném výběru a z nich 10 % by mělo být během jednoho roku obnoveno novými přírůstky.

Pokyn dále říká, že provozovatel knihovny v obci, která má více než 10 000 obyvatel doplňuje do KF **zvukové, zvukově obrazové a multimediální dokumenty**. Fond je obměňován **soustavně**, aby si zachoval přiměřenou aktuálnost. Při stanovení výdajů na nákup KF se doporučuje **navyšování částky na nákup KF** v návaznosti na inflaci v uplynulém roce. Skladba nově nakoupených knih se pak odvíjí od potřeb a zájmů samotných čtenářů.

Zdroj: knihovnam.nkp.cz

Přestěhovali jsme se do nových prostor!

Čtvrtek 5. leden 2012 byl pro semickou knihovnu velmi slavnostní. Po několik let byla totiž umístěna v provizorních prostorách základní školy, tísnila se na několika metrech čtverečních. Své čtenáře však měla, a proto, když byly zrekonstruovány dvě místnosti bývalého obecního úřadu, splnil se sen mnohým knihomilcům.

Svazky jsou dnes tvořeny částečně ze starého původního fondu, od sponzorů darem a nakupujeme průběžně také knihy nové. Nezastupitelnou úlohu zde však hrají výměnné soubory z Mladé Boleslavi, tolik nové literatury bychom si nemohli dovolit.

Knihovnu máme otevřenou jednou týdně na dvě hodiny odpoledne, po domluvě je však možné vyhovět i jindy. Jde nám přece o spokojené čtenáře.

Během roku jsme uskutečnili vždy několik akcí jak pro děti, tak i pro dospělé. V tomto duchu chceme i nadále pokračovat, neboť ačkoliv v obci žije něco přes 800 obyvatel, byly naše akce navštěvovány. V novém prostředí určitě přivítáme i naše seniory, pro které chystáme speciální programy ať v podobě besed, posezení nebo ručních prací.

S tím souvisí další naše plány, které na obecním úřadě a v zastupitelstvu konzultujeme. Jedná se o zrekonstruování zbylých prázdných místností, které poslouží jako klub, kuchyňka nebo studijní a výstavní část knihovny.

Velmi nás těší, že máme oporu v naší pověřené knihovně v Mladé Boleslavi, kde se nám dostane vždy rady a pomoci (velkým plusem bylo například školení knihovníků v roce 2010). Za jejich přispění a velkého porozumění i ze strany semického obecního úřadu se můžeme pochlubit moderní fungující knihovnou, kam si začínají nacházet cestu zdejší občané všech věkových kategorií.

Mgr. Miroslava Součková, Obecní knihovna Semice

Přednáška o rumunské a moldavské literatuře

Ve středu 21. března 2012 se uskutečnila v Městské knihovně v Praze přednáška o rumunské a moldavské literatuře. Přibližně pro dvě desítky posluchačů přednášela Mgr. Jarmila Horáková, asistentka katedry jihoslovanských a

balkanistických studií FF UK. Čtyřhodinová přednáška byla zahájena stručným historickým přehledem a připomenutí současné politicko-spoločenské situace v Rumunsku a Moldavské republice. Paní lektorka se poté již věnovala autorům a jejich dílům, která byla přeložena do češtiny. Připravila posluchačům ucelený přehled děl vydaných po roce 1989. Po přestávce se pak věnovala titulům, které u nás vyšly před rokem 1989, a dílům přeložených do slovenštiny. V závěru přednášky účastníky krátce obeznámila se situací na knižním trhu v Rumunsku a Moldavsku, s postavením autorů a také doporučila několik bibliografií. Pár minut vybylo i na diskuzi, ve které se posluchači ptali na nejoblíbenější knihu a autora paní lektorky. Syllabus z přednášky si můžete stáhnout na stránce <http://www.svkk1.cz/cs/pro-knihovny/vzdelavani-knihovniku/>.

Zahraniční „výpomoc“

Začalo to mailem ... zpráv a informací všeho druhu, které nachází snad každý z nás, kdo denně prohlíží elektronickou poštu, je hodně ... Odesílatelem jedné z nich byl jistý coordinator a tak jsem očekávala, že po otevření zprávy se na mě vyhrnou informace typu ... *ty vyhral velký suma peníze* ... o to víc mě překvapilo a zaujalo, že jistý pan Torak, jak se odesílatel zprávy představil, oslovuje tímto mailem několik knihoven s prosbou o pomoc při shánění česky psaných knih pro projekt vybudování české knihovny pro Čechy a Slováky, trvale žijící ve městě Peterborough severně od Londýna, kteří postrádají kontakt s českou kulturou, česky psanými knihami, tradicemi a literaturou nejen pro sebe, ale také pro své děti. Měl zájem o knihy vyřazené z fondu knihovny, ze kterých by si vybral. Ty jsem mu nabídnout nemohla, ale protože jsme v naší knihovně měli hodně knih darovaných našimi čtenáři, ze kterých jsme si vybrali pro knihovnu jen některé, odepsala jsem panu Torakovi a nabídla mu možnost, vybrat si z těchto knih. Tuto nabídku pan Torak rád přijal a dál už to bylo o tom, kdy a jak si knihy převezme, aby se dostaly na místo určení. Pan Torak přijel osobně, knihy si vybral a odvezl. Setkání s ním byla příležitostí zeptat se na více podrobností.

Dozvěděla jsem se, že projekt zřízení sekce českých knih je podpořen místní společností pro volnočasové aktivity Vivacity, která pomohla zajistit prostoty s regály v Centrální knihovně města Peterborough. České ministerstvo zahraničí projekt podpořilo finančně částkou 10 000,-Kč. Popřáli jsme panu Torakovi hodně úspěchů a on nám slíbil, že až bude vše hotovo, pošle nám i nějaké informace, které určitě proběhnou místními médii. Asi o měsíc později jsem od něj dostala zprávu, včetně fotografií a článku v místním tisku o celém projektu a jeho slavnostním spuštění. Z článku jsem se dozvěděla, že myšlenka vybudovat knihovnu pro Čechy a Slováky, žijící ve městě Peterborough inicioval spolek Community Partnership Group (Compas) a že sekce českých knih při zahájení provozu obsahuje 218 knih, více jak 130 DVD a ve výběru, že nabízí romány, dětské knihy, historii, vzdělávací literaturu a mnoho dalších žánrů. Součástí nabídky jsou i filmy zahrnující českou klasiku i filmy z hollywoodské produkce současnosti. Potěšilo mě, že mezi těmi, kteří k tomu, co knihovna nabízí, svou troškou pomohli, je v článku zmíněna i Městská knihovna v Roztokách.

Alena Urxová, Městská knihovna Roztoky

Vyhlášení soutěže Nadace knihoven

Nadace knihoven vypisuje soutěž na podporu studijních cest do zahraničních knihoven v roce **2012**.

PODMÍNKY PRO PŘIHLÁŠENÍ DO SOUTĚŽE

Účastníci soutěže - Občanská sdružení, obecně prospěšné společnosti, nadace, sdružení právnických osob, příspěvkové a rozpočtové organizace působící na území ČR

Údaje v žádosti - Účastník se přihlásí do soutěže písemnou žádostí, která bude obsahovat:

- název a adresu (včetně e-mailu) účastníka,
- údaje o zájemci, pro něhož je studijní cesta připravována, tj. profesní životopis včetně dosaženého vzdělání a funkce v současném zaměstnání, údaje o jazykových znalostech, popř. výčet již absolvovaných stáží, seznam publikovaných prací a proslovených přednášek,
- náplň studijní cesty, místo a termín konání cesty, očekávaný přínos pro účastníka soutěže,
- předpokládané náklady cesty.

Uzávěrka přihlášek - Žádost se odevzdává osobně nebo zasílá poštou na adresu vyhledávatele **do 15. května 2012**. Rozhodující je datum na razítku podací pošty.

Adresa vyhledávatele

Nadace knihoven, Kounicova 65a, 601 87 Brno.

Zasílací adresa pro přihlášky je **Středočeská vědecká knihovna, Gen. Klapálka 1641, 272 01 Kladno, obálku označte slovem Nadace.**

VYHODNOCENÍ SOUTĚŽE

Posouzení přihlášek do soutěže - Žádosti účastníků soutěže posoudí správní rada Nadace knihoven do 31. května 2012 podle následujících kritérií:

- přínos studijní cesty pro instituci, ve které zájemce o studijní cestu pracuje,
- jazykové a odborné znalosti uchazeče,
- kvalita zpracované žádosti.

Výše příspěvku - Finanční příspěvek, který bude Nadací knihoven **hrazen výnosem z vkladu Nadačního investičního fondu, činí maximálně 50 % nákladů** na studijní cestu.

Podle počtu přihlášených nadace zváží vyhlášení dalšího kola soutěže.

Zdroj: elektronická konference *Knihovna*

GRATULUJEME !

Ocenění PAPILO BIBLIOTHECALIS

Do síně slávy Středočeského regionu SKIP byla dne 8. února uvedena a „knihovnického motýlka“ získala paní **Věrka Drozdová**, knihovnice ze Stříbrné Skalice. Ocenění bylo paní Drozdové předáno na 2. ročníku Novoročního SKIPování, které se, stejně jako v loňském roce, konalo v prostorách Národní knihovny ČR.

Paní Věrka Drozdová ve své knihovně působí již 31 let. Po 10 letech nečinnosti knihovny se zasadila o její vzkříšení k životu. V rámci knihovny spolupracuje se základní školou, pořádá akce pro děti i dospělé, připojuje se i k akcím celostátním. Paní knihovnice vybudovala plně automatizovanou knihovnu, ve které byl v roce 2002 zpřístupněn internet pro veřejnost. Ani po tolika letech usilovné práce její elán a entusiasmus neuvadá. Nejen, že je stále velmi aktivní v rámci knihovny i SKIPu, ale zároveň stále plánuje a sní. Jejím velkým snem je stavba nové knihovny nebo rekonstrukce staré budovy. A již nyní je jasné, že tento její sen se splní!

Za pomoci svého manžela, rodiny i zastupitelstva se paní Věrce Drozdové podařilo ve svém volném čase vybudovat knihovnu, která tvoří nedílnou součást života obce. Je hnacím motorem a srdíčkem knihovny. Její aktivní přístup k životu samému dokládá fakt, že stále ráda cestuje, již pátým rokem se učí perštinu a pořádá přednáška o své cestě do Iránu. V roce 2010 jí dokonce vyšla knižní prvotina.

(převzato z nominačního textu)

Paní Věrce Drozdové k udělení Papilio Bibliothecalis gratulujeme a spolu s ní se těšíme na novou knihovnu ve Stříbrné Skalici.

Jaroslava Hradcová, Městská knihovna Benešov

Seminář E-čtečky a e-knihy v knihovně

V učebně Krajského knihovnického centra SVK v Kladně se ve středu 2.5.2012 od 10 hodin uskuteční praktický seminář o e-čtečkách a e-knihách v knihovnách. Dozvíte se, co vlastně jsou e-knihy a jak e-čtečky fungují, budete se moci seznámit s některými typy, které jsou na českém trhu. Zajímavá pro Vás jistě bude i praktická část semináře.

Více na <http://www.svkl.cz/cs/pro-knihovny/vzdelavani-knihovniku/nabidka-kurzu/>

Cítat na duben

Denis Diderot: „Bojte se člověka, který přečetl jen jednu knihu.“

Denis Diderot (5. října 1713 Langres, Champagne – 31. července 1784 Paříž) byl francouzský osvícenecký spisovatel a filozof. Zabýval se mnoha vědními obory – filosofií, estetikou, teologií, matematikou, fyzikou.

Byl vedoucím skupiny francouzských pokrokových vědců a filozofů, sdružených k sepsání Encyklopedie aneb Racionálního slovníku věd, umění a řemesel. Posláním *Encyklopedie* bylo shrnout veškeré dosavadní lidské vědění. Vyšla v 28 svazcích v letech 1751 až 1772.

Zdroj: www.wikipedia.cz

Příspěvek od paní knihovnice z Venezuely

zveřejněný se souhlasem redakce Zpravodaje OÚ Lidice u příležitosti nadcházejícího 70. výročí lidické tragédie.

Nejen že jsou po Lidicích pojmenována města, části měst či náměstí, ale i některé ženy byly pojmenovány na počest středočeské obce Lidice. S jednou z nich si dopisoval pan Zdeněk Fous, dlouholetý knihovník z Lidic.

ŽENY, KTERÉ SE JMENUJÍ LIDICE

LAS MUJERES QUE SE LLAMAN LIDICE

Jmenuji se **Lidice Rodríguez Ovalles**. Narodila jsem se 18. srpna 1959 ve městě Barquisimeto, státu Lara ve Venezuele. Jsem Venezuelanka. Bydlím stále ve svém rodném městě.

Zdeňku, nyní tě asi mile překvapím, protože jsme vlastně kolegové. Ty jsi před onemocněním dělal obecního knihovníka v Lidicích, jako amatér, ale se stejnou láskou ke knihám i čtenářům. I já jsem knihovnice, i když povoláním. Studovala jsem na státní univerzitě se zaměřením na obor knihovnictví.

Ptáš se, jak jsem získala své křestní jméno Lidice? Když byla moje maminka těhotná, tak můj otec navrhl, že když se narodí děvče, tak že se bude jmenovat Lidice. A to na památku obce, která se stala symbolem svobody a dobra lidstva. Nikdy jsem si nepomyslela, že když mi můj táta dal toto jméno, že mi tím otevřel okno do světa. Můj vztah s lidmi z nových Lidic byl vždy jen v mé mysli, snažila jsem si hledat četbu o Lidicích, abych se dozvěděla více. Když jsem se prostřednictvím internetu seznámila s tebou, tak jsem najednou začala vnímat všechny informace z krásných fotografií od tvých přátel a hlavně od tvého kamaráda Pavla Horešovského, který je nejmladším lidickým dítětem. Je to všechno pro mne neuvěřitelné, že on tragedii přežil a nyní po 70 letech o svém rodišti promlouvá zajímavými fotografiemi z denního života obce a jejich obyvatel.

Jméno Lidice nosím s velkou pýchou a cítím se součástí vaší (mojí) obce.

Můj otec Hugo Rodriguez Gonzales byl venezuelský spisovatel, básník a milovník svobody. Moje matka Concilia Ovalles Rodriguez byla vždy v domácnosti a vytvářela nám krásný domov. Byla věrnou a milující manželkou. Oba rodiče mi vštěpovali myšlenky o čestnosti a lidské slušnosti. Děkuji Bohu, že jsem takové rodiče měla.

Ptáš se, jakého mám koníčka čili hobby. Nebudu nikterak originální, ale mé zaměstnání je mi zároveň i koníčkem, takže ráda ve volném čase zase čtu. Je to pro mne božské dědictví, které mi předal můj otec.

V mé vlasti jsou místa, která jsou pojmenovaná po obci Lidice. V roce 1943 zahájili stavební dělníci, na památku po obci v Československu, která byla vyhlazena nacisty v roce 1942, budování ulice s názvem Lidice ve městě Carora, státu Lara ve Venezuele. Jak se můžeš přesvědčit v mé vlasti je jméno Lidice trvalou vzpomínkou, a s úctou je respektováno.

Příteli Zdeňku, děkuji, že jsi mi nabídl možnost, stát se součástí příběhů žen se jménem Lidice v obecním Zpravodaji. Budu se těšit na jeho zaslání, a ráda ho budu ukazovat našim čtenářům v knihovně města Barquisimeto.

Saludos, **Lidice Rodríguez Ovalles** z Venezuely

(převzato z březnového Zpravodaje OÚ Lidice 2012. Obecní Zpravodaj každý měsíc připravuje Veřejná knihovna Lidice).

O všech aktuálních výstavách a kulturních akcích **Památníku Lidice** i akcích plánovaných k 70. výročí vyhlazení obce Lidice se můžete dočíst na <http://www.lidice-memorial.cz/default.aspx>

Obrovský úspěch II. POHÁDKOVÉHO KARNEVALU s knihovnou

V neděli, **11. března 2012** od 15,00 hodin, pořádala **Knihovna Václava Štecha Slaný** v Městském centru Grand II. POHÁDKOVÝ KARNEVAL s knihovnou a účast byla opravdu velkolepá.

Přestože byl začátek karnevalu plánovaný na 15,00 hodinu, první účastníci se začali scházet již kolem půl druhé. Sál Městského centra Grand byl vyzdoben barevnými nafukovacími balonky i krepovými fáborky a na jevišti byla připravena paní Inka Rybářová, coby hvězdný host celého odpoledne. Několik stolů se doslova prohýbalo pod připravenou tombolou pro děti, přítomen byl i profesionální fotograf, bohaté občerstvení a stánek s cukrovou vatou. Probíhaly poslední úpravy před zahájením II. POHÁDKOVÉHO KARNEVALU s knihovnou a opravdu to stálo zato.

Těsně před třetí hodinou odpolední se začal sál Městského centra Grand zaplňovat malými i velkými návštěvníky. Přicházely děti se svými rodiči i prarodiči a během několika minut se na parketu hemžilo plno berušek, kočiček, princezen i čarodějnic, ale také pirátů, čertíků, broučků, zajíčků, klaunů a byl přítomen i „malý pan doktor“ a plno dalších krásných masek.

Úvodní slovo měla paní ředitelka knihovny, Mgr. Naďa Rollová, která II. POHÁDKOVÝ KARNEVAL s knihovnou zahájila a odstartovala tím zábavné odpoledne. Další minuty patřily knihovnicím převlečeným na Knihomola Milouše, ducha Bedřicha a čarodějnici Knihomíru, které si pro děti připravily krátké představení. Po jejich vystoupení se ujala slova i mikrofonu paní Inka Rybářová se svým programem a děti si mohly nejen zasoutěžit, ale i zatancovat na připravené známé písničky. Příjemným zpestřením programu bylo i pozvání několika tatínek a později i maminek na jeviště, kde se tito zúčastnili soutěže o nejlepšího „velkého tanečníka“. Potlesk byl zasloužený, protože všichni přítomní byli nejen odvážní, ale i úžasní.

V průběhu celého programu byla možnost zakoupit si lístky do bohaté tomboly a šťastní výherci si rovnou přebírali připravené ceny. Karneval běžel na plné obrátky celé dvě hodiny a užívali si ho opravdu všichni. Úsměvy spokojených návštěvníků a slova uznání byly snad tím nejlepším oceněním, které jsme mohli dostat. Sál praskal doslova ve švech, ale atmosféra byla opravdu úžasná. Lehce před pátou se připravený program nachýlil ke konci, tombola byla rozprodaná, děti příjemně unavené a rodiče viditelně spokojeni.

Naše poděkování patří nejen všem přítomným, kteří se přišli společně s námi pobavit a zpestřit si nedělní odpoledne, ale i našim stálým i novým sponzorům, jejichž loga byla umístěna nejen na informační tabuli při vstupu do sálu, ale společně s propagačními materiály knihovny i na stolech v sále. Jistě mluvím za všechny, když uvedu, že již teď se těšíme na další ročník POHÁDKOVÉHO KARNEVALU s knihovnou, protože nám s Vámi bylo opravdu moc dobře.

Kateřina Mrvová Krejčová, Knihovna Václava Štecha Slaný

Rozhovor s knihovníkem

Knihovnou, která má v obci tradici již od roku 1842, nás provedla zdejší knihovnice paní **Veronika Krecbachová**. Ta nám také velmi ochotně odpověděla na naše otázky. A o tento rozhovor se s vámi teď chceme podělit. A v jaké knihovně že jsme to vlastně byli? Tentokrát jsme navštívili **Městskou knihovnu Dobřichovice**.

Rozhovor vedli Radek Liška a Ladislava Cukrová.

Paní Krecbachová, představte nám, prosím, stručně Vaši knihovnu?

Knihovna se za dlouhou dobu své existence již několikrát stěhovala, až nakonec skončila v obecním domě v Palackého ulici, kde sídlí dodnes. V roce 1998 se uvažovalo o tom, že by budova měla být kvůli rozšíření křižovatky zbourána, ale obecní úřad byl natolik prozíravý, že místo zbourání budovu zrekonstruoval. Během této rekonstrukce byla knihovna jenom tři měsíce zavřena a půjčovat se začalo znovu od listopadu 1999. Pro městský úřad bylo jistě určitou satisfakcí i velmi kladný ohlas

občanů Dobřichovic i lidí „přespolních“. Knihovna ale nevyužívala celý domek, protože v jeho části byl ještě obecní byt, ve kterém bydlela starší paní. Když se odstěhovala, byly tyto prostory opět zrekonstruovány a dány k dispozici knihovně, která se tak výrazně rozšířila. To bylo v roce 2007. Mezitím ještě v roce 2002 přišly velké povodně a domek, kde byla knihovna, byl zaplaven. A proto zde proběhly další úpravy. Před rekonstrukcemi nebyla knihovna občany Dobřichovic moc využívána, ne každý věděl, že v obci vůbec nějaká knihovna je, prostory byly nevyhovující, nedostatečné a knihovna měla otevřeno jen 2 hodiny týdně. Přestavby ale hodně změnily, a lidé teď do knihovny chodí opravdu rádi. V současné době v jedné budově funguje knihovna spolu s prodejnou knih, hraček a keramiky a tato vzájemná spolupráce je ku prospěchu oběma stranám. Pro mě je např. jednodušší nákup knih, který konzultuji s kolegyní. Ona má rozhodně větší přehled než já, díky letitým zkušenostem v tomto oboru. A čtenáři si mohou k nám jít knihy půjčit, ale i koupit. Knihovna má pro svou činnost vyhrazeno několik místností, včetně čítárny pro děti, která vznikla díky sponzorským darům několika místních rodin, za které byla nakoupena část vybavení. Uživatelé zde mají k dispozici dva počítače připojené k internetu. Knihovna má také malou zahradu pro děti, kde je i pískoviště, na kterém si mohou hrát, zatímco si maminky vybírají knížky. Uvažovalo se i o zřízení informačního centra, pro které by byly vyhrazeny půdní prostory, ale zatím k tomu z finančních důvodů nedošlo. Protože jsme zde dvě (a jak se říká: „Ve dvou se to lépe táhne“), máme možnost se zastoupit (např. při nemoci), a tak knihovnu zavíráme jen zřídkka. V době letních dovolených máme zkrácenu pracovní dobu a doháníme to, co přes rok nestihneme udělat, jako např. ukládání knih do elektronického katalogu.

Jaké máte v knihovně složení čtenářů (senioři, děti, mládež, lidé v produktivním věku) a jak je motivujete k návštěvě knihovny?

Velké procento čtenářů tvoří děti, které vůbec v knihovně tráví i volné chvíle mezi školou. Z dospělých pak chodí zejména senioři a maminky na mateřské dovolené. Ale i lidí, kteří přes den pracují, k nám nechodí málo.

Pořádáte v knihovně nějaké akce pro své čtenáře/pro všechny obyvatele obce?

Většina akcí je zaměřena na děti. Pravidelně chodí děti ze školky i školy a my jim přestavíme knihovnu, ukážeme, jak zde vše funguje, prostě je s knihovnou seznámíme. Řada z nich se pak

stane našimi čtenáři. V čítárně pro děti pak jedna maminka v zimním období pravidelně jednou týdně (zpravidla v úterý) čte dětem, kterým se to moc líbí. Líbí se to i maminkám dětí, takže některé z nich projevily zájem předčítat také. Pro dospělé pořádáme např. různé besedy, jako byla třeba ta s panem Větvíčkou, na kterou přišlo asi 40 lidí.

Dále pořádáme také výstavy, které směřujeme spíše na venkovní dvorek, tam jsme ale zase omezeni počasím. Bohužel knihovna nemá žádné zvláštní prostory pro větší akce.

Jak se Vaše obec stará o knihovnu a její chod?

S obcí vycházím velice dobře, starosta nechává chod knihovny na nás, ale o všem podstatném ho vždy informuji a on zařídí co je potřeba. Ani na částku na nákup knih si nemohu stěžovat, úplně to stačí pokrýt potřebu našich čtenářů.

Vyhovuje Vám složení výměnného souboru, který Vám poskytuje Vaše pověřená knihovna a jaké nové služby byste uvítala od svých metodiků pro zlepšení své práce a spokojenosti Vašich čtenářů?

Výměnné soubory vůbec nevyužívám, zatím nám stačí ty knihy, které si nakoupíme. Stejně je to i se službou MVS. S prací naší pověřené knihovny jsem velmi spokojená.

Teď několik osobních otázek. Jak jste se dostala k této profesi a jaká byla Vaše původní profese?

Do knihovny jsem nastoupila v roce 1999, když se zde uvolnilo místo. Předtím jsem byla 6 let na mateřské dovolené. Původně jsem vyučená prodavačkou obuvi a textilní galanterie. Poté co jsem nastoupila do knihovny, dodělala jsem si Kurz knihovnického minima ve Středočeské vědecké knihovně v Kladně.

Co Vás na této práci nejvíce těší a co naopak netěší?

Mám tuhle práci ráda, práce v knihovně se mi líbí. Zejména pak, že se se mnou lidé radí při výběru knih a poté se mnou o těchto knihách diskutují. Co mi ale v knihovně hodně vadí, jsou pavouci, ze kterých mám přímo fobii. Dokonce se jednou stalo, že jich tu bylo tolik na jednom místě, že svým pohybem spínali senzory alarmu.

Po jakém druhu literatury sáhnete, když máte volno a jakou knihu byste čtenářům doporučila z toho, co jste v poslední době přečetla?

Musím se přiznat, že mnoho nečtu. Upřednostňuji jiné činnosti. Protože mojí velkou vášní jsou psi, čtu hlavně knihy o nich. Jinak ráda čtu literaturu faktu, detektivky, zejména Agathu Christie. Mám také ráda pohádky a líbil se mi i Harry Potter. V poslední době mě zejména zaujala kniha *Dívka, která kopla do vosího hnízda* od Stiega Larssona.

Jaké jsou Vaše koníčky?

Jak už jsem řekla, mojí velkou láskou a tudíž i koníčkem jsou psi, konkrétně náš retrívr. Ti rádi aportují z vody a přinášejí zvěř, proto jsem studovala vše, co bylo potřeba, aby můj pes složil myslivecké zkoušky. Velkým koníčkem je samozřejmě rodina, máme rádi turistiku, tak stále někam vyrážíme.

Můžete nám říci, jaký je Váš oblíbený recept či návod...? (např. kuchařský recept, léčebný recept nebo kúra, návody k pletení, háčkování, šití, nápady na rukodělné práce, rady Vašich babiček, zkrátka cokoliv, z čeho máte radost, co rádi děláte)

V poslední době mě zaujala tato pomazánka, takže se s vámi podělím o recept: Uvaří se 3 vejce a 3 brambory, obojí se nastrohá na hrubo. Přidají se 2-3 mrkve nastrohané na jemno. Pak 1 tvaroh, 1 lžička hořčice, 1 lžička vegety, 1 sklenička tataraky, sůl, pepř. Zamíchat, vychladit, namazat a zbaštit ☺.

O čem byste se ještě chtěla zmínit a ráda byste to sdělila našim čtenářům?

Mám ráda lidi i zvířata. A proto si myslím, že člověk, který má rád zvířata, má blízko i k lidem. Takže člověče, měj rád zvířata, a nebudeš mít problém vyjít s lidmi.

Děkujeme za rozhovor.

Děkujeme za Vaše příspěvky a těšíme se na nové zprávy od Vás!

Tento bulletin a jeho předchozí čísla najdete na <http://www.svkkk.cz/>;
kontakt: liska@svkkk.cz, tel. 312 256 124; senfeldova@svkkk.cz, tel. 312 256 121